

Moddervoeten

Gedichten over vallen en opstaan

Annemieke Reesink - de Gier

Moddervoeten

Gedichten over vallen en opstaan

*Meer heb ik niet, dan deze naakte
voeten in de klei. Ik bouw een brug
met liefde voor dit onvolmaakte.
Ik zoek een weg terug.*

*Mijn woorden dienen als vervoer
naar open armen die begroeten.
Zie op Jouw gouden hemelvloer
de afdruk van mijn moddervoeten.*

Moddervoeten

Gedichten over vallen en opstaan

Begin:

1. Moddervoeten

I. Liefhebben

2. Maart
3. Waarde
4. Thuiskomen
5. In het echt
6. Wintergedichtje
7. Vliegen
8. Vooruitgang
9. Trein
10. Jongensmannen
11. September
12. Hemel
13. Vaders
14. Afscheid
15. Nestgeur
16. Mens

II. Werken

17. Spreekuur
18. Bijstandsmoeder
19. Kind van gescheiden ouders
20. Oude man
21. Dinsdag 15:00 - 16:00
22. Bouwen
23. Adempauze
24. Open ogen

25. Hoop
26. Leren dansen
27. Eva
28. Wankelen
29. Nieuwjaarsdag

III. Zoeken

30. Vorm
31. De wijze
32. Fluisteren
33. Schepping
34. Genezing
35. Huis
36. Contouren
37. Beeld
38. Ruimte
39. Wazige spiegel
40. Petrus
41. De zevende dag
42. Zomerzon
43. Hooglied
44. Open handen

Inspiratiebronnen

Dankwoord

I. Liefhebben

Maart

Het is eigenlijk nog veel te vroeg
om mijzelf zomaar achterover
te laten vallen in het gras.

De verlegen groene waas die
op de struiken hangt is nog zo
doorschijnend en de zon, zij zakt
voordat zij ons verwarmen kan.

Het geeft niet. Avonddauw
kleeft aan mijn wimpers, maar jouw
jas ligt onder mij en jij ernaast.

Trage rooksignalen blaas
jij naar de hemel. Zij verkleurt
en maakt van nog ontklede
takken een silhouet van kant.

Kijk hoe Venus schittert.